ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 27. októbra 2011 *

Vo veci C-402/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Francúzsko) z 26. mája 2010 a doručený Súdnemu dvoru 6. augusta 2010, ktorý súvisí s konaním:

Groupe Limagrain Holding

proti

Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: A. Borg Barthet, vykonávajúci funkciu predsedu piatej komory, sudcovia J.-J. Kasel a M. Berger (spravodajkyňa),

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: R. Şereş, referentka,

* Jazyk konania: francúzština.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. mája 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Groupe Limagrain Holding, v zastúpení: A. Monod a V. Maignan-Artiga, avocats,

— Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer, v zastúpení: F. Blancpain, avocat,

— francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a B. Cabouat, splnomocnení zástupcovia,

— Európska komisia, v zastúpení: B. Burggraaf a D. Triantafyllou, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu ustanovení nariadenia Komisie (EHS) č. 3665/87 z 27. novembra 1987, ktorým sa stanovujú spoločné podrobné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky [*neoficiálny*

preklad] (Ú. v. ES L 351, s. 1), zmeneného a doplneného najmä nariadením Komisie (EHS) č. 1708/93 z 30. júna 1993 (Ú. v. ES L 159, s. 77, ďalej len „nariadenie č. 3665/87“), v spojení s ustanoveniami nariadenia Rady (EHS) č. 565/80 zo 4. marca 1980 o preddavkoch na platbu vývozných náhrad pre poľnohospodárske výrobky (Ú. v. ES L 62, s. 5; Mim. vyd. 03/004, s. 156).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Groupe Limagrain Holding (ďalej len „Limagrain“), ktorá je právnou nástupkyňou spoločnosti Maïs Céréales Technologie (ďalej len „MCT“), a Office national interprofessionnel des céréales (ďalej len „ONIC“), teraz Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer, vo veci vrátenia vývoznej náhrady, ktorú ako preddavok prijala MCT.

Právny rámec

Nariadenie č. 565/80

3 Nariadenie č. 565/80 zavádza pre niektoré poľnohospodárske výrobky vrátane tých, na ktoré sa vzťahuje nariadenie Rady (EHS) č. 2727/75 z 29. októbra 1975 o spoločnej organizácii trhu s obilninami [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 281, s. 1), zrušené a nahradené nariadením Rady (EHS) č. 1766/92 z 30. júna 1992 (Ú. v. ES L 181, s. 21; Mim. vyd. 03/012, s. 324). preddavkové financovanie náhrad pre vývozy do tretích krajín.

4 Článok 4 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Čiastka vo výške vývoznej náhrady sa vyplatí, na požiadanie zainteresovanej strany, hneď ako sa základné výrobky podrobia colnej kontrole zaručujúcej, že spracované výrobky alebo tovary sa vyvezú v stanovenej lehote."

5 Podľa článku 6 toho istého nariadenia:

„Čerpanie výhod plynúcich z dojednaní stanovených v tomto nariadení je podmienené zložením zábezpeky zaručujúcej vrátenie čiastky rovnajúcej sa uhradenej sume plus nejakej čiastky navyše.

Bez toho, aby boli dotknuté prípady *force majeure* [vyššej moci – *neoficiálny preklad*], táto zábezpeka prepadne v plnej výške alebo čiastočne:

— ak úhrada nebola vrátená, aj keď nedošlo k vývozu v období stanovenom v článkoch 4 ods. 1...

alebo

— ak sa dokáže, že nie je nárok na vývoznú náhradu, alebo ak je nárok na nižšiu vývoznú náhradu."

Nariadenie č. 3665/87

6 Nariadenie č. 3665/87 obsahuje v hlave 2 kapitole 3 zahŕňajúcej články 24 až 33 pravidlá uplatňovania nariadenia č. 565/80 a náležitosti, ktoré treba splniť, alebo podmienky, ktoré treba dodržať, na získanie preddavku na platbu vývoznej náhrady v prípade spracovania alebo skladovania predchádzajúceho vývozu.

7 Článok 25 ods. 1 prvý pododsek tohto nariadenia stanovuje:

„Ak vývozca deklaruje svoj úmysel vyviezť výrobky alebo tovary po spracovaní alebo uskladnení a požiadať o náhradu v súlade s článkami 4 a 5 nariadenia (EHS) č. 565/80, nárok podľa týchto ustanovení je podmienený predložením vyhlásenia colným orgánom, ďalej uvádzané len ako ‚platobné vyhlásenie'." [*neoficiálny preklad*]

8 Článok 26 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„V čase prijatia platobného vyhlásenia sa výrobky alebo tovary umiestnia pod colnú kontrolu až dovtedy, kým neopustia colné územie Spoločenstva alebo až kým nedôjdu na miesto určenia." [*neoficiálny preklad*]

9 Podľa článku 27 ods. 5 prvého pododseku nariadenia č. 3665/87:

„Základné výrobky môžu zostať pod colnou kontrolou na účely spracovania po dobu šiestich mesiacov odo dňa prijatia platobného vyhlásenia.“ [*neoficiálny preklad*]

10 Článok 29 ods. 1 a 2 uvedeného nariadenia znie:

„1. Sumu, ktorá sa má zaplatiť pred vývozom, zaplatí členský štát, v ktorom sa prijalo platobné vyhlásenie.

2. Suma bude zaplatená iba na základe písomnej žiadosti vývozcu…“ [*neoficiálny preklad*]

11 Článok 31 ods. 1 toho istého nariadenia stanovuje:

„Pred prijatím platobného vyhlásenia sa vytvorí záruka vo výške rovnajúcej sa sume vypočítanej podľa článku 29 ods. 3, ku ktorej sa prípadne doplní kladná peňažná kompenzačná suma, ako aj zvýšenie takto dosiahnutej sumy o 20 %....“ [*neoficiálny preklad*]

12 Článok 33 ods. 1 tohto nariadenia znie:

„V prípade, ak sa v súvislosti s výrobkami alebo tovarmi, na ktoré sa vzťahujú výhody ustanovení tejto kapitoly, preukáže, že majú nárok na náhradu, preddavok a suma, ktorá má byť vyplatená, sa následne navzájom kompenzujú. Ak je suma, ktorá má byť vyplatená za vyvezené množstvo, vyššia ako suma vyplatená vopred, rozdiel sa vyplatí dotknutej osobe.

Ak je suma, ktorá má byť vyplatená za vyvezené množstvo, nižšia ako suma, ktorá bola vyplatená vopred, najmä v prípadoch, na ktoré sa uplatňuje odsek 2, príslušný orgán začne bezodkladne postup stanovený v článku 29 nariadenia (EHS) č. 2220/85 s cieľom získať od vývozcu vrátenie rozdielu medzi týmito dvoma sumami zvýšeného o 20 %.“ [*neoficiálny preklad*]

Nariadenie (EHS) č. 3719/88

13 Nariadenie Komisie (EHS) č. 3719/88 zo 16. novembra 1988, ktoré ustanovuje spoločné podrobné pravidlá uplatňovania systému dovozných a vývozných povolení a certifikátov s vopred stanovenou sadzbou náhrady pre poľnohospodárske produkty [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 331, s. 1), v článku 43 ods. 1 stanovuje:

„Keď boli základné výrobky zaradené pod režim stanovený v článku 4 nariadenia (EHS) č. 565/80... a vývozné povolenie alebo certifikát s vopred stanovenou sadzbou náhrady bol použitý a v prípade, že príslušná strana úplne alebo čiastočne:

— stiahne tieto základné výrobky, či už v tejto forme alebo vo forme spracovaných výrobkov, alebo tieto výrobky alebo tovar z vykonania colnej kontroly, alebo

— nedodrží celkovú lehotu vypočítanú na základe článku 27 ods. 5 a článku 28 ods. 5 nariadenia (EHS) č. 3665/87 alebo iné právne ustanovenia,

záväzok zabezpečiť vývoz nebol pre príslušné množstvo dodržaný.“ [*neoficiálny preklad*]

Nariadenie (EHS) č. 2913/92

14 Podľa článku 105 prvého odseku nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307, ďalej len „Colný kódex Spoločenstva“):

„Osoba určená colnými orgánmi vedie skladovú evidenciu všetkého tovaru uskladňovaného v režime colné uskladňovanie vo forme schválenej týmito orgánmi. Skladová evidencia nie je potrebná, ak verejný sklad prevádzkujú colné orgány.“

Nariadenie (EHS) č. 2454/93

15 Článok 504 ods. 1 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3, ďalej len „nariadenie, ktorým

sa vykonáva Colný kódex Spoločenstva“) v znení účinnom v rozhodnej dobe vo veci samej stanovoval:

„Bez dosahu na odseky 2 a 3, colné sklady, v ktorých je tovar uskladnený v režime uskladňovania v colných skladoch, sa klasifikujú nasledovne:

...

— typ C: súkromný colný sklad, ktorý zodpovedá druhej zarážke druhého odseku článku 99 kódexu, kde uskladňovateľ je tá istá osoba ako ukladateľ, pričom však nemusí byť vlastníkom tovaru,

...“

16 Článok 517 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovoval:

„V colných skladoch typu A, typu C, typu D a typu E colné orgány určia uskladňovateľa ako osobu, ktorá je povinná viesť skladovú evidenciu uvedenú v článku 105 [Colného kódexu Spoločenstva].

Skladová evidencia musí byť k dispozícii úradu dohľadu, aby mohol vykonávať akékoľvek kontroly.“

17 Článok 520 toho istého nariadenia znel:

„1. Skladová evidencia uvedená v článku 105 [Colného kódexu Spoločenstva] musí obsahovať všetky náležitosti potrebné pre riadne uplatňovanie a dohľad nad režimom.

Musí [Musí najmä – *neoficiálny preklad*] obsahovať:

a) informácie, ktoré sa nachádzajú v rubrikách 1, 31, 37 a 38 vyhlásenia na prepustenie do režimu,

b) referenčné náležitosti vyhlásení, na základe ktorých je tovaru pridelené colne schválené určenie alebo použitie, ktorým sa skončí režim colného uskladňovania,

c) dátum a referenčné náležitosti ostatných colných dokumentov a všetkých ostatných dokumentov, ktoré sa týkajú prepustenia a skončenia,

d) informácie, ktoré umožnia monitorovanie tovaru, vrátane jeho umiestnenia a náležitosti akéhokoľvek premiestňovania tovaru medzi colnými skladmi bez skončenia platnosti opatrení,

e) informácie týkajúce sa obvyklého uskladnenia tovaru uvedené v článku 524,

f) akékoľvek iné informácie, ktoré môžu byť potrebné na identifikáciu tovaru,

g) informácie týkajúce sa obvyklých foriem manipulácie, ktorým tovar podlieha,

h) informácie týkajúce sa dočasného odobratia tovaru z priestorov colného skladu.

...

3. Zo skladovej evidencie musí byť vždy zrejmý súčasný objem tovaru, ktorý je ešte v režime colného uskladňovania. V čase ustanovenom colnými orgánmi prevádzkovateľ skladu predloží úradu dohľadu zoznam uvedeného tovaru.

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

18 Spoločnosť MCT sa špecializovala na uschovávanie obilnín, najmä kukuričných zŕn, a na spracovanie tejto kukurice na kukuričnú krupicu s cieľom jej vývozu.

19 Dňa 30. septembra 1994 táto spoločnosť podpísala podľa článku 4 ods. 1 nariadenia č. 565/80 vyhlásenie o umiestnení zásob kukurice do režimu colného uskladnenia až do okamihu jej vývozu vo forme krupice.

20 Sklad, do ktorého boli zásoby umiestnené, bol súkromným colným skladom typu C v zmysle článku 504 nariadenia, ktorým sa vykonáva Colný kódex Spoločenstva.

21 Toto vyhlásenie viedlo k vyplateniu preddavku na vývoznú náhradu v sume 2 523 414,07 FRF zo strany ONIC.

22 V priebehu roka 1996 vykonali colné orgány kontrolu dokladov, ktorá odhalila nedostatok skladovej evidencie týchto tovarov prepustených do režimu colného uskladnenia počas obdobia skladovania, tak ako ju upravuje článok 105 Colného kódexu Spoločenstva.

23 Listom zo 17. novembra 1998 ONIC požiadal spoločnosť MCT o vrátenie sumy 3 028 096,88 FRF, zodpovedajúcej sume preddavkov na vývozné náhrady získaných touto spoločnosťou, zvýšenej o pokutu rovnajúcu sa 20 % tejto sumy podľa článku 33 nariadenia č. 3665/87.

24 Spoločnosť MCT sa domáhala zrušenia výmeru požadujúceho vrátenie náhrad, ktorý vydal ONIC.

25 Rozsudkom zo 7. októbra 2004 Tribunal administratif de Clermont-Ferrand tento návrh zamietol. Rozsudkom z 21. júna 2007 Cour d'appel de Lyon tento rozsudok potvrdil.

26 Spoločnosť Limagrain, ktorá je právnou nástupkyňou spoločnosti MCT, podala dovolanie na Conseil d'État.

27 Za týchto podmienok Conseil d'État, ktorá mala pochybnosti o výklade článku 4 ods. 1 nariadenia č. 565/80 a článku 105 Colného kódexu Spoločenstva, rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Stačí v prípade porušení povinností prináležiacich skladovateľovi na základe colných predpisov Spoločenstva neexistencia vedenia skladovej evidencie výrobkov alebo tovarov umiestnených pod režim colného uskladnenia na to, aby sa vývozcovi, ktorý umiestnil svoje výrobky alebo svoje tovary do tohto uskladnenia, odňalo preddavkové financovanie upravené ustanoveniami nariadenia [č. 3665/87] v spojení s nariadením [č. 565/80]?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, aké dôsledky je z toho potrebné vyvodiť vo vzťahu k sumám získaným príjemcom?

Konkrétne:

a) Za predpokladu, že sa preukáže, že tovary boli skutočne vyvezené, môže byť suma náhrad pripadajúcich na tieto vývozy považovaná za nadobudnutú celkom alebo čiastočne vývozcom? V poslednom uvedenom prípade treba uplatniť sadzbu náhrad tak, ako bola vopred určená na základe nariadenia vzťahujúceho sa na platenie preddavku na vývozné náhrady, alebo sadzbu uplatniteľnú v deň skutočného vývozu, v rámci vopred určenej sadzby alebo nie?

b) Za predpokladu existencie povinnosti vrátenia celej získanej sumy alebo jej časti, je potrebné na základe článku 33 nariadenia... č. 3665/87... zvýšiť nesprávne vyplatenú sumu o sankciu predpokladanú týmito ustanoveniami, hoci zodpovednosť za vedenie skladovej evidencie spočíva na uskladňovateľovi, keď je, tak je to ako v tomto prípade, colný sklad súkromným skladom typu C spravovaným samotným vývozcom poľnohospodárskeho tovaru?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

28 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa ustanovenia práva Únie týkajúce sa preddavkového financovania vývozných náhrad majú vykladať v tom zmysle, že v prípade porušenia colných predpisov Únie stačí nedostatok vedenia skladovej evidencie výrobkov umiestnených pod colnú kontrolu na to, aby sa vývozcovi odňala výhoda platby vývoznej náhrady vzťahujúcej sa na tieto výrobky vopred.

29 Na účely zodpovedania tejto otázky treba pripomenúť charakteristiky systému preddavkov na platby vývozných náhrad, ktoré sú relevantné vo veci samej.

30 Článok 4 ods. 1 nariadenia č. 565/80 stanovuje, že čiastka vo výške náhrady sa vývozcovi vyplatí, hneď ako sa základné výrobky podrobia colnej kontrole zaručujúcej, že

spracované výrobky alebo tovary sa vyvezú v stanovenej lehote. Podľa článku 25 nariadenia č. 3665/87 je výhoda tohto systému preddavkového financovania vývozných náhrad podmienená predložením platobného vyhlásenia colným orgánom a jeho prijatím týmito orgánmi. Podľa článkov 26 a 27 uvedeného nariadenia sa základné výrobky musia umiestniť pod colnú kontrolu odo dňa prijatia žiadosti o platbu až do ich vývozu, ktorý musí v zásade nastať v lehote šiestich mesiacov.

31 Z týchto ustanovení vyplýva, že riadne fungovanie systému preddavkového financovania vývozných náhrad spočíva na mechanizme dohľadu, ktorý predstavuje systém colnej kontroly. Uplatnenie tohto režimu musí umožniť príslušným vnútroštátnym orgánom kedykoľvek overiť a ubezpečiť sa podľa postupu jednotného vo všetkých členských štátoch, že materiálne podmienky vyžadované na priznanie požadovanej náhrady, tak ako sú definované uplatniteľnými ustanoveniami práva Únie, sú splnené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. októbra 1988, Bayernwald Früchteverwertung, 121/87, Zb. s. 6273, bod 18).

32 Dodržanie povinností spojených so systémom colnej kontroly tak predstavuje podmienku na získanie preddavku na platbu vývoznej náhrady podľa ustanovení nariadenia č. 565/80.

33 Medzi podstatnými povinnosťami spojenými s týmto režimom sa v súlade s článkom 105 Colného kódexu Spoločenstva nachádza povinnosť viesť skladovú evidenciu tovarov prepustených do režimu colného uskladnenia okrem prípadu, keď ide o verejný sklad prevádzkovaný colnými orgánmi. Táto výnimka nie je vo veci samej relevantná, pretože základné výrobky boli umiestnené do súkromného skladu typu C.

34 Podľa článku 520 ods. 1 prvého pododseku nariadenia, ktorým sa vykonáva Colný kódex Spoločenstva, skladová evidencia musí obsahovať všetky náležitosti potrebné pre riadne uplatňovanie režimu colnej kontroly.

35 Vo svojom znení uplatniteľnom v čase skutočností vo veci samej druhý pododsek odseku 1 článku 520 vymenúval zoznam náležitostí, ktoré musí skladová evidencia najmä obsahovať. Použitie príslovky „najmä", pokiaľ ide o tieto náležitosti, znamená, že normotvorca považoval tento výpočet za nevyhnutné minimum.

36 Okrem toho odsek 3 toho istého článku 520 spresňuje, že „zo skladovej evidencie musí byť vždy zrejmý súčasný objem tovaru, ktorý je ešte v režime colného uskladňovania".

37 Z toho vyplýva, že v prípade, ak chýbajú nevyhnutné minimálne náležitosti vyžadované článkom 520 a nasl. nariadenia, ktorým sa vykonáva Colný kódex Spoločenstva, povinnosť viesť skladovú evidenciu nemôže byť považovaná za splnenú (pozri v tomto zmysle rozsudok Bayernwald Früchteverwertung, už citovaný, bod 19). Dôsledkom toho je nesplnenie si základnej povinnosti režimu colnej kontroly. Jedna z podmienok umožňujúcich získanie preddavku na platbu vývoznej náhrady podľa ustanovení nariadenia č. 565/80 preto nie je splnená.

38 Treba však prihliadnuť na cieľ skladovej evidencie, ktorým je umožniť preskúmanie presnej povahy a množstva tovarov, pre ktoré sa má zaplatiť náhrada. Preto v prípade pochybnosti, pokiaľ ide o správnosť niektorých zápisov uvedených v skladovej evidencii, nie je vylúčené použitie iných dodatočných dokumentov, aby sa rozptýlila pretrvávajúca pochybnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok Bayernwald Früchteverwertung,

už citovaný, bod 19). Pretrvávajúce pochybnosti o správnosti niektorých zápisov alebo týkajúce sa menších nesúladov alebo opomenutí v tejto skladovej evidencii tak môžu byť objasnené za pomoci iných dodatočných dokumentov (pozri v tomto zmysle rozsudok Bayernwald Früchteverwertung, už citovaný, bod 20).

39 Na prvú položenú otázku preto treba odpovedať tak, že ustanovenia práva Únie týkajúce sa preddavkového financovania vývozných náhrad sa majú vykladať v tom zmysle, že vedenie skladovej evidencie výrobkov umiestnených pod colnú kontrolu v súlade s colnými predpismi Únie predstavuje podmienku zaplatenia preddavku na platbu vývoznej náhrady vzťahujúcej sa na tieto výrobky. Pretrvávajúce pochybnosti o správnosti niektorých zápisov alebo týkajúce sa nesúladov v tejto skladovej evidencii však môžu byť objasnené za pomoci iných dodatočných dokumentov, ak príslušné vnútroštátne orgány budú tieto dokumenty považovať za dostatočné.

O druhej otázke

40 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v situácii, keď nebola splnená povinnosť viesť v súlade s colnými predpismi Únie skladovú evidenciu výrobkov umiestnených pod colnú kontrolu, pýta, aké dôsledky sa majú vyvodiť z tohto nesplnenia vzhľadom na sumy, ktoré vývozca prijal ako preddavok na vývoznú náhradu.

41 Táto otázka obsahuje dve časti.

42 V prvom rade sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či za predpokladu, keď sa preukáže, že tovary dotknuté vo vyhlásení o zaplatení preddavku boli skutočne vyvezené, môže byť suma vývoznej náhrady vzťahujúca sa na tieto tovary napriek tomu považovaná za nadobudnutú vo vzťahu k tomuto vývozcovi, a v tomto poslednom prípade, na základe akej sadzby musí byť suma tejto náhrady vypočítaná.

43 Na úvod treba zdôrazniť, ako vyplýva z bodov 30 až 32 tohto rozsudku, že výhoda práva na zaplatenie preddavku na náhradu podlieha najmä dôkazu, že výrobky, pre ktoré bolo predložené platobné vyhlásenie, boli umiestnené pod colnú kontrolu a zostali pod touto kontrolou až do ich vývozu. Dôkaz o dodržaní povinností spojených s režimom colnej kontroly prislúcha vývozcovi a musí byť predložený v súlade s ustanoveniami colných predpisov Únie tak, ako sú vykladané v bodoch 37 až 39 tohto rozsudku.

44 Účelom podriadenia týchto výrobkov režimu colnej kontroly je zabezpečiť totožnosť výrobkov uvedených v platobnom vyhlásení a výrobkov, ktoré boli skutočne vyvezené. V prípade nevykonania riadneho prepustenia do colného režimu uskladnenia nemožno uspokojivo poskytnúť dôkaz, že tovary uvedené vo vyhlásení o platbe preddavku boli skutočné vyvezené. Preukázať možno nanajvýš len vývoz tovarov v podobnom množstve a podobnej povahy.

45 Nevykonanie riadneho prepustenia do colného režimu uskladnenia je sankcionované najmä podľa článku 43 nariadenia č. 3719/88 (pozri rozsudok z 21. marca 2000, LFZ Nordfleisch, C-217/98, Zb. s. I-1619, bod 42). Podľa odseku 1 uvedeného článku 43, keď boli výrobky zaradené pod režim stanovený v článku 4 nariadenia č. 565/80

a vývozca celkom alebo sčasti stiahne tieto výrobky z colnej kontroly, treba dospieť k záveru, že záväzok zabezpečiť vývoz nebol pre príslušné množstvo dodržaný, čo znamená stratu akéhokoľvek práva na náhradu pre to isté množstvo.

46 Prípad, na ktorý odkazuje vnútroštátny súd, čiže prípad, keď nebola splnená podmienka viesť skladovú evidenciu výrobkov umiestených pod túto kontrolu v súlade s colnými predpismi Únie, treba považovať za vyňatie z colnej kontroly. Tieto dve okolnosti totiž majú za následok, že zbavujú colné orgány možnosti kontrolovať obeh dotknutých výrobkov, a v dôsledku toho sa ubezpečiť o dodržaní podmienok spojených so systémom platieb preddavkov na vývozné náhrady.

47 Na prvú časť druhej otázky preto treba odpovedať tak, že vzhľadom na nesplnenie si povinnosti viesť v súlade s colnými predpismi Únie skladovú evidenciu výrobkov umiestnených pod colnú kontrolu podľa článku 4 nariadenia č. 565/80 a v rozsahu, v akom sa táto povinnosť nesplnila, dôkaz, že bol vyvezený tovar v podobnom množstve a podobnej povahy ako tovar uvedený vo vyhlásení o platbe preddavku, nestačí na to, aby suma vývoznej náhrady vzťahujúcej sa na tento tovar mohla byť považovaná za získanú vo vzťahu k vývozcovi.

48 V druhom rade sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či za predpokladu, že vývozca musí vrátiť celú prijatú sumu vývozných náhrad získanú ako preddavok alebo jej časť z dôvodu nesplnenia si povinnosti viesť skladovú evidenciu pre výrobky uskladnené v colnom sklade, je potrebné na neoprávnene získanú sumu, ktorú treba vrátiť, uplatniť 20 %-né zvýšenie stanovené v článku 33 ods. 1 druhom pododseku nariadenia č. 3665/87.

49 Na úvod treba pripomenúť, že v súlade s uvedeným článkom 33 ods. 1 druhým pododsekom nariadenia č. 3665/87, ak sa zdá, že je suma, ktorá má byť vyplatená ako vývozná náhrada, nižšia ako suma, ktorá bola vyplatená vopred, príslušný vnútroštátny orgán začne bezodkladne postup s cieľom získať od vývozcu vrátenie rozdielu medzi týmito dvoma sumami zvýšeného o 20 %.

50 Toto ustanovenie nepochybne výslovne neidentifikuje osobu povinnú zaplatiť prípadnú úhradu 20 %-ného zvýšenia. Ako však uviedla Európska komisia, vo vzťahu s príslušnými orgánmi je iba vývozca. Vývozca musí najskôr podľa článku 25 nariadenia č. 3665/87 predložiť platobné vyhlásenie a pred prijatím tejto žiadosti príslušnými orgánmi v súlade s článkom 31 uvedeného nariadenia musí zložiť záruku rovnajúcu sa sume náhrady tak, ako bola vypočítaná k tomuto dňu, ku ktorej sa pripočíta zvýšenie o 20 %. Opäť vývozca musí následne podľa článku 29 toho istého nariadenia predložiť písomnú žiadosť a až tá oprávňuje príslušné orgány, aby mu vopred zaplatili vývoznú náhradu. Táto dodatočná formalita vývozcovi najmä poskytuje možnosť celkom sa vzdať tejto platby v prípade zmeny určenia tovaru a v tomto poslednom uvedenom prípade získať späť záruku, ktorú zložil (pozri rozsudok LFZ Nordfleisch, už citovaný, body 36 a 40).

51 Okrem toho zo štyridsiateho odôvodnenia nariadenia č. 3665/87 vyplýva, že zvýšenie o 20 % bolo stanovené na účely zamedzenia získania neoprávnenej výhody zo strany dotknutého vývozcu. Ako rozhodol Súdny dvor, v prípadoch, v ktorých sa uplatní režim preddavkového financovania, by hospodárske subjekty neoprávnene získali bezplatný úver, pokiaľ by sa neskôr ukázalo, že náhradu nebolo opodstatnené poskytnúť (rozsudok z 5. februára 1987, Plange Kraftfutterwerke, 288/85, Zb. s. 611, bod 14).

52 Z toho vyplýva, že dôsledky nedodržania povinností, ktoré zahŕňa režim preddavkového financovania vývozných náhrad, musí znášať vývozca.

53 Nezávisle od zodpovednosti osoby určenej colnými orgánmi na vedenie skladovej evidencie výrobkov uskladnených v colnom sklade musí teda dôsledky nesplnenia si tejto povinnosti znášať vývozca. V tomto ohľade treba uviesť, že vývozca nie je obmedzený pri výbere svojich zmluvných partnerov a prislúcha mu vynaložiť primeranú obozretnosť, buď zahrnutím zmluvných dojednaní v tomto zmysle do zmlúv, ktoré s nimi uzatvára, alebo dojednaním osobitného poistenia (rozsudok z 11. júla 2002, Käserei Champignon Hofmeister, C-210/00, Zb. s. I-6453, bod 80).

54 Okrem toho vo veci samej, keď bol tovar uskladnený v súkromnom sklade typu C, povinnosť viesť skladovú evidenciu tovaru v každom prípade prislúchala podľa článku 517 ods. 1 nariadenia, ktorým sa vykonáva Colný kódex Spoločenstva, uskladňovateľovi, ktorý bol podľa článku 504 ods. 1 uvedeného nariadenia totožný s ukladateľom, čiže s vývozcom.

55 Na druhú časť druhej otázky preto treba odpovedať tak, že za predpokladu, že vývozca musí vrátiť celú prijatú sumu vývozných náhrad získanú ako preddavok alebo jej časť z dôvodu nesplnenia si povinnosti viesť skladovú evidenciu pre výrobky uskladnené v colnom sklade, je potrebné na neoprávnene získanú sumu, ktorú treba vrátiť, uplatniť 20 %-né zvýšenie stanovené v článku 33 ods. 1 druhom pododseku nariadenia č. 3665/87.

O trovách

56 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

1. **Ustanovenia práva Únie týkajúce sa preddavkového financovania vývozných náhrad sa majú vykladať v tom zmysle, že vedenie skladovej evidencie výrobkov umiestnených pod colnú kontrolu v súlade s colnými predpismi Únie predstavuje podmienku zaplatenia preddavku na platbu vývoznej náhrady vzťahujúcej sa na tieto výrobky. Pretrvávajúce pochybnosti o správnosti niektorých zápisov alebo týkajúce sa nesúladov v tejto skladovej evidencii však môžu byť objasnené za pomoci iných dodatočných dokumentov, ak príslušné vnútroštátne orgány budú tieto dokumenty považovať za dostatočné.**

2. **Ustanovenia práva Únie týkajúce sa preddavkového financovania vývozných náhrad sa majú vykladať v tom zmysle, že:**

   — **vzhľadom na nesplnenie si povinnosti viesť v súlade s colnými predpismi Únie skladovú evidenciu výrobkov umiestnených pod colnú kontrolu podľa článku 4 nariadenia č. 565/80 a v rozsahu, v akom sa táto povinnosť nesplnila, dôkaz, že bol vyvezený tovar v podobnom množstve a podob-**

nej povahy ako tovar uvedený vo vyhlásení o platbe preddavku, nestačí na to, aby suma vývoznej náhrady vzťahujúcej sa na tento tovar mohla byť považovaná za získanú vo vzťahu k vývozcovi,

— **za predpokladu, že vývozca musí vrátiť celú prijatú sumu vývozných náhrad získanú ako preddavok alebo jej časť z dôvodu nesplnenia si povinnosti viesť skladovú evidenciu pre výrobky uskladnené v colnom sklade, je potrebné na neoprávnene získanú sumu, ktorú treba vrátiť, uplatniť 20 %-né zvýšenie stanovené v článku 33 ods. 1 druhom pododseku nariadenia Komisie (EHS) č. 3665/87 z 27. novembra 1987, ktorým sa stanovujú spoločné podrobné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky, zmeneného a doplneného najmä nariadením Komisie (EHS) č. 1708/93 z 30. júna 1993.**

Podpisy